

ВЕСЬНИК

Беларускага Каталікага Душпастерства

№1

Сінэжань 1986

“Дзіўную і спаўнью бачу тайну: пячора - неба , Дзева - пасад
херувімскі , ясьлі - жыльлё , у якім памясьціўся Незъмяшчальны
Хрыстос Бог, якога мы ў песнях славім”.

(Церкоўная Колядная песнь)

УСІМ БЕЛАРУСАМ і ІХНІМ СЕМ'ЯМ НА ЎСІМ СЪВЕЦЕ ЖАДАЕМ
ВЯСЁЛЫХ КАЛЯДАЎ і ШЧАСЬЛІВАГА НОВАГА ГОДУ

КАЛЯДНЫЯ ДУМКІ

Хто з тых, якія чыталі “Новую зямлю” Якуба Коласа не памятае ягонага
апісанья Каляды, або лепш Куцьці і падрыхтоўкі да яе. З непараўнальным
майстэрствам і замілаваньнем аўтар дас нам вобраз радаснага чаканья, як у
прыродзе – дзе лютуе зіма , бо гэта была яе часіна, “але ўжо хутка палевіна;
а там цяплом табе павес”, – так і сярод людзей, асабліва сярод дзяцей, якім
вельмі цікава ведаць “якія матчыны нумеры наконт куцьці, наконт вячэры”.
Наканец ідзе апісанье самой ўрачыстай вячэры зъяе традыцыйнымі стравамі,
пачынаючы ад квасу і канчаючы куцьцёю, якую “ужо елі без ахвоты, сбы падатек
той аддаець, стары звычай ушанаваець”.

ВЕСЬНІК

Беларускага Каталіцкага Душпаства

Но. 1(6)

Лёндан

Вялікдзень 1989

ХРИСТОС УВАЛСКРОС!

СВЕТ, У ЯКІМ ЖЫВЕМ

Зусім нядаўна я з хахам даведаўся, што мой халадзільнік не зьяўляецца такай нявінай і няшкоднай мрыладай. Вучонны даказалі, што хімічны рэчывы, якія ўжываюцца да ахалоджвання, зъяўляюцца адной з прычынаў "дзірак" у азонным слаі, які акрухае зямлю і ахоўвае яе ад шкодных сонечных праменяў, прапускаючи толькі прамені карысныя і патрэбныя да жыцця.

Справа з халадзільнікам, магчыма з прычині сваёй на першы погляд нязначнасьці, дала мне адчуць, што сьвет, у якім жывем - адзін і што мы залежны ад другога і ад навакольнага асяродзьдзя. Усьвядамленне гэтага змушае мяне адносіцца з асьпірохнасьцю да гэтаў навукова-тэхнічнага прагрэсу. Розум людзкі - пудоўны дар Божы, дзякуючы якому пазнаем навакольны сьвет. Аднак у практычным прымяненні здабытых ведаў існуе небяспека, што з прычині нашай абмежаванасці мы, пры найлепшай волі, не зайдём можам прадбачыць усе вынікі нашай дзейнасьці, асабліва на далейшую мэту. Сапраўдная трагедыя паўстаем, калі мы паступаем безадказна, бяздумна, або думаючи толькі пра асабістую карысць. У многіх выпадках вынікі такой дзеянасці непапраўныя. Яны жывуць у наступных пакаленнях. Для беларусаў, якія павінны жыць э наступставамі Чарнобыльскай трагедыі, гэтага на трэба тлумачыць.

Сказаное вышэй яя новае: мы ўсё адчуваем на сабе глыбока ўкаранёны ў нашай людзкой природзе вынік ўчынку наших першых праабацкоў, які мы завэм першародным (або "радзім-м") грахом.

Не ўглыбляючыся ў дакладны характар першароднага граху, можна сказаць што гэта было сцверджанье самавистарчальнасці чалавека ў адносінах да Тварца, жаданье "быць як Бог, ведаць добро і зло" (Біблія 3:5). У сутнасьці гэта было запярэчанье патрэбы Бога, а адтуль толькі адзін крок да заягрэчанья самога Яго іспаганьня. У выніку, як добра сказаў нядаўна адзін беларус, "у бязбожнага чалавека складваецца

ВЕСЬNIK

Беларускага Каталіцкага Душпастырства

A

№. 2(7)

Лёйдан

Лета 1989

ШКОДА МНЕ НАРОДУ...

У той час, калі сабралася даволі многа народу і на было чаго ім есьці, Ісус, паклікаўши вучняў сваіх, сказаў ім: "Шкода мне народу, бо ў хрысціянства тро дні яны са мною, і на маюць нічога есьці; калі адпушчу іх дамоў на ёшчы, саслабнунець у дарозе..." (Мк. 8: 1-3)

Вышэй прыведзеныя слова Хрыста, сказанныя перад цудоўным размнажэннем хлябоў, съведчаць аб Ягоным глыбокім зразуменіні людзей і аб спагадлівых адносінах да іхніх штодзённых, "малых", патрэбаў. Гэтыя зразуменіне і спагадлівасць былі вынікам на толькі Яго Боскасці, але і ўласнага дасьведчання, калі Ён, успрыняўши нашу людzkую прыроду, стаўся "пад кожным узглядам падобным да братоў, каб быць міласэрным і верным архісвятаром перад Богам, каб прасіць прабачэння за грахі народу. Таму якраз, што сам цярпеў і быў выпрабаваны, Ён можа памагчы тым, што праходзяць цераз выпрабаванье" (Геб. 2:17-18).

Христос не прыйшоў, каб устанавіць нейкі новы грамадзкі лад, годны для расы "юбэрмэншаў". Ён прыйшоў, каб мы "мелі жыцьцё і мелі яго ўдосталь" (Ян 10:10), г. зн. каб нам даць магчымасць жыць поўным людzkім жыцьцём і зьдзейсьніць патэнцыял прысутнага на шай прыродзе аж да канца, да ўдзелу ў жыцьці Божым. Пры гэтым Ён у недвузначны спосаб атесамлівае сябе з тымі, што знаходзяцца ў асабліва цяжкім становішчы - з беднымі, хворымі, бяздомнымі, зъяўленымі, пакрыўджанымі: "Я быў галодны і вы накармілі мяне, цярпсёў смагу і вы далі мне піць; быў у дарозе і вы прынялі мяне; голы і вы мяне адзелі; хворы, і вы адведалі мяне; у вязніцы, і вы прыйшли да мяне..." (Мц. 25:35-36). Вось чаму Царква, якой даручана прадаўжаць справу Христовую на зямлі, на можа аставацца абыякавай да людzkіх няшчасцяў, бяды, хваробы, крыўды, прасъледу і т.д.

Загадаўшы сваім вучням ісъці і навучаць усе народы Христос даў ясна пазнаць, што ягонае вучэнье мае ўніверсальны, усеабдымны характар. Перад Царквой паўстала адразу пытанье, як пагадзіць гэтую ўніверсальнасць з розніцамі, якія існуюць сярод адзінак і

Библиотека
Беларускага Каталіцкага Університета

А

ВЕСЬНИК

Беларускага Каталіцкага Душпастирства

Но. 3(8)

Ліндан

Восень 1989

НАШ БОЛЬ_ НАШ ДОУГ

Беларусь сінявская – дзе ти?

Чатыры маленькія слова, а як шмат яны гаворацы! Тут і любоў і боль, і трывога за будучыню свай краіны. Яны былі напісаныя на плякаце падчас адной дэманстрацыі ў Беларусі летам гэтага году.

На долю беларусаў выпала шмат цяжкіх выпрабаванняў. Колькі разоў, здавалася, яны стаялі на краі загубы. Тоё, што, нягледзячы на ўсё, яны выжылі, сведчыць аб вялікай духоўнай сіле нашага народу.

Крыніцу гэтай сілы напэўна трэба шукаць у глыбокіх карэньях, якімі беларусы звязаныя са свай роднай зямлёй, аб якой так хораша напісаў Якуб Колас:

Зямля ня зьменіць і ня здрадзіць
Зямля паможа і дарадзіць,
Зямля дасьць волі, дасьць і сілы,
Зямля паслухыць да магілы,
Зямля дзяцей тваіх ня кіне,
Зямля – аснова ўсёй айчыне.

Што б сказаў паэта, калі б ён жыў сёньня?...

Зямля ня здрадзіла. З ёй сталася няшчасціце: яе зьнявetchылі Імя гэтага няшчасціца – Чарнобыль.

Выбуў Чарнобыльскай атамнай электрастанцыі на суседній Україне 26 красавіка 1986 году лёг злавесным ценем на Беларусь. Сёньня, больш як тры гады пасля выпадку, адна пятая частка ворнай зямлі Беларусі, "забруджаная" радыяцый. Нягледзячы на ўсе старанні, зона радыятыўнай ўсьціж пашыраецца. Найбольш пацярпелі Гомельская, Магілёўская і Берасцейская вобласці, з некаторых частак якіх, як непрыдатны да жыцця, прыйшлося выселіць дзесяткі тысяч людзей (паводле ангельскага часапіса New Scientist выселена да гэтага часу 92 тысячи). Гэтыя меры аказаліся недастатковымі і ўлады плянуюць

4 октября 2016 года Минюст РФ внес Международный Мемориал в реестр «некоммерческих организаций, выполняющих функцию иностранного агента». Мы обжалуем это решение в суде.

Библиотека Международного Мемориала